

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

di fecisset, Papa Innocentius non cessauit Fridericonum hostem opponere: misitq; in Alemaniam legatum Petrum Caputum cardinalem diaconum ad Velabrum: qui euocatis principibus electoribus, iuxta Coloniā, perfecit vt & Wilhelmus comes Hollandiæ, vir impiger ad arma, rex Rom. eligeretur.

CAPUT XVI.

Vilhelmus Hollandiæ comes in Nussia rex Romanorū declaratur: Aderat inter multos principes, prælatos & nobiles, Iohannes comes Holsatia, & ab rege nouo pro more, cum multis alijs, cingulo militari decoratur, vt auratus inde miles vocaretur & esset. Quo tempore, cùm in ecclesia multæ pullularent hereses, pernicioſſima quædam surrexit in Suevia, qua in summum pontificem & cardinales os aperuit, grauiſſime blasphemans, Friderici Imperatoris & Conradi filij causam iustificans. Multi in eam sentinam fluxere errores. Audebant dicere, apud summum pontificem nullam residere autoritatem: neque cardinales & episcopos, quod omnes una labi Simoniacæ macularentur, quicquam tenere à Christo potestatis: quodq; sacerdotes in mortali cōstituti, neq; ligarent, neq; soluerēt, neq; consecrāt: qd nemo in orbe Christiano interdicere posset diuinis officijs, quodque sine discrimine ea audirentur, & celebrarētur impunè. Et in fine suæ p̄dicationis: Indagentiam, inquiunt, quam annunciamus, nō à Papa conflictam, non à prælatis compositam, sed ex Deo omnipotenti vobis irrogamus. Conradus rex cùm hostueretur prædicatores, ipse penè incidit capit is periculum. Nam docti vndique viri, aduersus ista tam fiuola & rufica dogmata cōtendentes, effecere, vt omnis nobilitas Conradum desereret, ipse que cogeretur clam egredi de

proximis

provincia. Interim & wilhelmus contenderat ad sui coronationem: sed Aquensis vrbs ita Friderico inhærebat, vt non permitteret & wilhelmo primam ibi de more accipere coronam. Crucesignati in hæreticos, oppugnauere eam urbem, vt compelleretur admittere principes solennia coronationis per acturos. Inde p[ro]grediens rex, ripam Rheni legit, Imperij prædia in suam accipiens potestatem. Sed cum aliquantam ibi moram facerent, nec essent abundi commeatus, quibus regiam suam sustineret, magnificientiamq[ue] dignam Imperio impleret, in Hollandiam suam est regressus. Inde tamen proximo reuersus anno, cum auctis viribus incederet, plura quam ante Imperij sibi iura vendicauit.

C A P V T X V I I.

Intraea Iohannes Holsatiæ comes, cum rex Daniæ Ericus fratres suos insectaretur, pro Abel duce Slesvici, sororio suo, arma sumebat in regem, fratremque Gerhardum vocabat in communionem belli, adunatis viribus & auctis per Bremensem archiepiscopum. Dum autem illi magnis itineribus, ingentique apparatu, venissent in Iutiam, rex cum fratre iam in gratiam redisse videbatur: nec poterant, nec volebant, qui armati venierant, fratribus iam unum sentientibus, se interponere: unde pacatum agmen reduxere. Sed anno deinde sequenti, cum recruduisse bellum inter fratres, nihil mortuus Iohannes comes, iterum amicos ad arma vocabat. Archiepiscopus Bremensis, & Simon Padburnensis electus, auxiliaria illi facile arma mittebant, procinctusque mouebat in Daniam. Obsttit illi proprijs in fibibus arx Reinoldesborg, quæ veteri memoria semper erat iuris Holsatici: sed auus Iohannis Adolphus, cum à rege Kanuto premeretur, nec aliter manibus eius elabi

O o 3 posse